

መጽሐፈ ዳንኤል - ሃያ ዘጠኝ።

የቤልሻጾር ግብዣና የትንቢቱ ሰዓት፡- የእሑድ ሕግን፣ የባቢሎንን ውድቀት፣ እና የመጨረሻውን ቀውስ መግለጥ

Jeff Pippenger
2023-12-24

የቤልሻጾር ግብዣ የእሑድ ሕግ “ሰዓት”ን ይለያል፤ ነገር ግን አጽንኦቱን በሪፐብሊካን ቀንድ ፍርድ ላይ ያኖራል። በዳንኤል ምዕራፍ ሦስት ያለው የናቡከደነጾር የወርቅ ምስል፣ ይህንኑ ታሪክ በእግዚአብሔር ታማኝ ሕዝብ አውድ ውስጥ ያቀርባል፤ እነርሱም በዚያን ጊዜ እንደ ዓርማ ከፍ ይደረጋሉ። ዳንኤል ምዕራፍ ስድስት ይህንኑ መስመር ያነሳል፤ ነገር ግን የፕሮቴስታንት ቀንድን ሚና ይመለከታል። ቤልሻጾር “መንግሥት”ን ይወክላል፣ እርሱም ከ“ጌቶች” አንድ ሺህ ጠራ።

ንጉሡ ቤልሻጾር ለአንድ ሺህ መኪንንቱ ታላቅ ግብዣ አደረገ፣ በዚያም ከአንድ ሺህ ፊት ወይን ጠጠ። ቤልሻጾርም የወይኑን ጣዕም ሲቀምስ፣ አባቱ ናቡከደነጾር ከኢየሩሳሌም ካለው ቤተ መቅደስ ያመጣቸውን የወርቅና የብር ዕቃዎች እንዲያመጡ አዘዘ፤ ይህም ንጉሡና መኪንንቱ፣ ሚስቶቹና ቁባቶቹ በእነርሱ ይጠጡ ዘንድ ነበር። ከዚያም በኢየሩሳሌም ካለው የእግዚአብሔር ቤት መቅደስ የተወሰዱትን የወርቅ ዕቃዎች አመጡ፤ ንጉሡም መኪንንቱም ሚስቶቹም ቁባቶቹም በእነርሱ ጠጡ። ወይን ጠጡ፣ የወርቅንና የብርን፣ የናስንና የብረትን፣ የእንጨትንና የድንጋይን አማልክት አመሰገኑ። በዚያችም ሰዓት የሰው እጅ ጣቶች ተገለጡ፣ በንጉሡም ቤተ መንግሥት ቅጥር ላይ ከመቅረዙ ፊት ለፊት ጻፏ፤ ንጉሡም የሚጽፈውን የእጁን ክፍል አየ። ዳንኤል 5፡1-5።

ቁጥር “አሥር” ዘንድ ይወክላል፤ መቶና ሺህም የዚያው ምልክት መጠናከር ብቻ ነው። በምዕራፍ ስድስት ውስጥ፣ አንድ መቶ ሃያ የማታለያውን ሕግ ይገፋፋሉ፤ አንድ መቶ ሃያም ለካህናት ምልክት ነው። “መስመር በላይ መስመር”ን ስናስብ፣ የብልሻጾር ግብዣ በተበላሽ መንግሥታዊ አስተዳደር ላይ የሚመጣውን ፍርድ፣ እንዲሁም በተበላሽ ቤተ ክርስቲያናዊ አስተዳደር ላይ የሚመጣውን ፍርድ ያመለክታል። ብልሻጾር በባቢሎን ወይን ሰክሮ ነበር፤ ከዚያም በኋላ በኢየሩሳሌም ያለውን የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ቅዱሳን እቃዎች ለማርከስ ወሰነ።

“ነቢዩ እንዲህ ይላል፡- ‘ሌላም መልአክ ታላቅ ሥልጣን ያለው ከሰማይ ሲወርድ አየሁ፤ ምድርም በክብሩ በራቸ። በብርቱ ድምፅም በኃይል ጮኸ እንዲህ ሲል፡- ታላቁቱ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች፤ የአጋንንትም ማደሪያ ሆናለች’ (ራእይ 18፡1, 2)። ይህ በሁለተኛው መልአክ የተሰጠው ያው መልአክት ነው። ባቢሎን ወድቃለች፤ ‘ምክንያቱም አሕዛብን ሁሉ ከዝሙቷ ቍጣ ወይን አጠጥታቸዋለች’ (ራእይ 14፡8)። ያ ወይን ምንድን ነው?—ሐሰተኛ ትምህርቶቿ ናቸው። ከአራተኛው ትእዛዝ ሰንበት ፋንታ ለዓለም ሐሰተኛ ሰንበት ሰጥታለች፤ እንዲሁም ሰይጣን በኤደን ለሌዋን መጀመሪያ የነገራትን ሐሰት፣ የነፍስ ተፈጥሯዊ የማይሞትነት፣ ደግሞ አቀረበች። ብዙ ተመሳሳይ ስህተቶችንም በስፋት አስፋፍታለች፤ ‘የሰዎችን ትእዛዛት እንደ ትምህርት እያስተማሩ’ (ማቴዎስ 15፡9)።” Selected Messages, book 2, 118.

ዳንኤል የሚነግረው ቤልሻጾር የሚጠጣው ወይን የጳጳሳዊ ሥርዓት ጣዖታዊ ሰንበት ነበር፤ ምክንያቱም ግብዣው የእሑድ ሕግን የሚወክለውን ትንቢታዊ “ሰዓት” ይወክል ነበር። ወደ ግብዣው አዳራሽ ያስገባቸው የመቅደሱ ዕቃዎች እግዚአብሔርን ላይ የተነሳ ዓመፅን ብቻ ሳይሆን ይወክሉ ነበር፤ ቅዱሳን ዕቃዎች ደግሞ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ይወክላሉ፣ ምክንያቱም ቃላዊው መንፈሳዊውን ይወክላልና፣ ሰዎችም ዕቃዎች ናቸው።

ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር መሠረት ጽኑ ሆኖ ይቆማል፤ ይህንም ማግኘትም አለው፡- “ጌታ የራሱ የሆኑትን ያውቃል።” እንዲሁም፡- “የክርስቶስን ስም የሚጠራ ሁሉ ከዓመፅ ይራቅ።” በታላቅ ቤት ግን የወርቅና የብር ዕቃዎች ብቻ አይኖሩም፤ ነገር ግን የእንጨትና የሸክላ ዕቃዎችም አሉ፤ አንዳንዶቹም ለክብር፣ አንዳንዶቹም ለውርደት ናቸው። እንግዲህ ሰው ከእነዚህ ራሱን ቢያነጻ፣ ለክብር የተዘጋጀ ዕቃ ይሆናል፤ የተቀደሰም፣ ለጌታው ጥቅም የሚሆንም፣ ለማንኛውም መልካም ሥራም የተዘጋጀ ይሆናል። 2 ጢሞቴዎስ 2፡19-21።

በእሁድ አምልኮ በግድ እንዲፈጽም በማድረግ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በማርከስ መካከል፣ የእሳታማው ጽሕፈት የቤልሻጽርን ጥፋት ያውጃል።

በዚያችም ሰዓት የሰው እጅ ጣቶች ወጥተው በንጉሡ ቤተ መንግሥት ግድግዳ ላይ ባለው ጥፍጥፍ ላይ ከመቅረብ ፊት ለፊት ጻፉ፤ ንጉሡም የሚጽፈውን የእጁን ክፍል አየ። ከዚያም የንጉሡ ፊት ተለወጠ፡ ሐሳቡም አስጨነቀው፡ የወገቡም ጅምቶች ተፈቱ፡ ጉልበቶቹም እርስ በርሳቸው ተጋጩ። ንጉሡም ከከብ ቆጣሪዎቹን፣ ከለዳውያንን፣ አስማተኞቹንም እንዲያስገቡ በታላቅ ድምፅ ጮኸ። ንጉሡም ተናግሮ ለባቢሎን ጥበበኞች፡- ይህን ጽሕፈት የሚያነብና ትርጓሜውን የሚያሳዩኝ ማንም ሰው ቀይ ሐምራዊ ልብስ ይለብሳል፤ በአንገቱም የወርቅ ሰንሰለት ይደረግለታል፤ በመንግሥቱም ሦስተኛ ገዥ ይሆናል አለ። ዳንኤል 5፡5-7።

በታሪካዊ መረዳት መሠረት ይህ ክፍል የሚያመለክተው፣ የቤልሻጽር አባት የፖለቲካውን ዙፋን ለቤልሻጽር ተውቶለት እንደነበር ነው፤ ስለዚህም ልጁ ለጽሕፈቱ ትርጓሜ ሊያቀርብ የሚችለው ከሁሉ የላቀ ሽልማት ሦስተኛ ገዥ የመሆን ስፍራ ብቻ ነበር። በአሜሪካ ውስጥ ወደ እሁድ ሕግ እየተቃረበ ሲሄድ፣ የፖለቲካ መሪነት አዲስ የአምልኮ መልክ ለማስገባት እየሠራ ላለው የሃይማኖት መሪነት ተገዥ በታ ውስጥ ይሆናል። የአውሬው ምስል ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት በቤተ ክርስቲያን የሚቆጣጠረው ግንኙነት ውስጥ የተቀላቀሉበትን አንድነት ይወክላል፤ እናም በእሁድ ሕግ ጊዜ ቤልሻጽር የፖለቲካ ንጉሥ ነበር፤ ስለዚህም መንግሥትን ያመለክታል፤ ነገር ግን ከአባቱ ሃይማኖታዊ ሥልጣን በታች ሁለተኛ ትእዛዝ ላይ ብቻ ነበር። ለዳንኤል ሊያቀርብለት የቻለው ከሁሉ የላቀው ነገር ሦስተኛ መሆን ብቻ ነበር።

“ቀደምት ቤተ ክርስቲያን ከወንጌል ቀላልነት ርቃ በመሄድ የአሕዛብን ሥርዓቶችና ልማዶች በተቀበለች ጊዜ፣ የእግዚአብሔርን መንፈስና ኃይል አጣች፤ የሕዝቡንም ሕሊና ለመቆጣጠር የዓለማዊ ሥልጣንን ድጋፍ ፈለገች። ውጤቱም ጳጳሳዊ ሥርዓት ሆነ፤ ይህም የመንግሥትን ሥልጣን የተቆጣጠረች እና የራሷን ዓላማ ለማስፈጸም፣ በተለይም ‘መናፍቅነትን’ ለመቅጣት፣ እርሱን የተጠቀመች ቤተ ክርስቲያን ነበረች። ዩናይትድ ስቴትስ የአውሬውን ምስል ለማቋቋም፣ የሃይማኖት ኃይሉ የሲቪል መንግሥቱን እንዲህ ያለ መጠን ሊቆጣጠር ይገባል፤ እንዲሁም የመንግሥት ሥልጣን ደግሞ ቤተ ክርስቲያን የራሷን ዓላማ ለማስፈጸም የምትጠቀምበት መሆን አለበት....”

“በፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት በኩል እሁድን የመጠበቅ ሥርዓት መግደድ የጳጳሳትነትን—የአውሬውን—አምልኮ ማስገደድ ነው። የአራተኛውን ትእዛዝ መብት እየተረዱ፣ እውነተኛውን ሰንበት ሳይሆን ሐሰተኛውን ለመጠበቅ የሚመርጡ ሰዎች፣ ይህ እንዲደረግ ትእዛዝ የሚሰጠው ኃይል ለሆነው ብቻ ክብር እየሰጡ ናቸው። ነገር ግን ቤተ ክርስቲያናት በሃይማኖታዊ ግዴታ ላይ በዓለማዊ ኃይል ማስገደድ በሚፈጽሙበት በዚያው ተግባር ራሳቸው ለአውሬው ምስል ይፈጥራሉ፤ ስለዚህ በዩናይትድ ስቴትስ እሁድን መጠበቅ ማስገደድ የአውሬውንና የምስሉን አምልኮ ማስገደድ ይሆናል።” The Great Controversy, 443, 448, 449.

በችግር ጊዜ ባሕርይ ይገለጻል፤ በግድግዳው ላይ የተጻፈው ምስጢራዊ መልእክትም በብልሻጽር ልምድ ውስጥ ችግርን አመጣ፣ የመንግሥቱንም ፍጻሜ ምልክት አደረገ፤ በዚህም የምድር አውሬው መንግሥት ፍጻሜን ያመለክታል። ብልሻጽር በዚያች ሌሊት ራሱ ሞተ፤ ይህም እሁድ ሕግን ይወክላል፤ በእሁድ ሕግ ጊዜ

የናይትድ ስቴትስ እንደ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ስድስተኛው መንግሥት ሲገለበጥ፣ ነገር ግን የናይትድ ስቴትስ ወዲያውኑ ወደ አሥሩ ነገሥታት ዋና ንጉሥ ትሸጋገራለች። አሥሩ ነገሥታት የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ሰባተኛው መንግሥት ናቸው፤ እነርሱም ወዲያውኑ ሰባተኛውን መንግሥታቸውን ለአውሬው እንዲሰጡ ይስማማሉ።

እግዚአብሔር ፈቃዱን እንዲፈጽሙ፣ በአንድ ልብ እንዲስማሙ፣ የእግዚአብሔርም ቃል እስኪፈጸም ድረስ መንግሥታቸውን ለአውሬው እንዲሰጡ በልባቸው አኑሮታልና። ራእይ 17፡17።

የመጨረሻዎቹ እንቅስቃሴዎች ፈጣን ናቸው፤ ከስድስተኛውም መንግሥት ወደ ሰባተኛው፣ ከዚያም ወደ ስምንተኛው የሚሆነው ሽግግር ፈጣን ነው። ምክንያቱም በዚያን ጊዜ ዓለም በታላቅ ቀውስ ውስጥ ትገኛለች። የምድር አውሬው መገልበጥ ቤልሻጸርን ያስፈራዋል፤ እርሱም ከአሥሩ ነገሥታት ዋና ንጉሥ እንደ ሆነ፣ በአሜሪካ የተባበሩት ግዛቶች መገልበጥ ጊዜ የምድር ነገሥታት ሁሉ የሚለማመዱትን ፍርሃት ይወክላል። በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ፣ የእጅ ጽሕፈቱ በቅጥሩ ላይ የታየበት “ሰዓት” የታላቁ የምድር መንቀጥቀጥ “ሰዓት” ነው። በዚያ ጊዜ ሦስት የእስልምና ምልክቶች ይለያሉ፤ በመጨረሻዎቹም ዘመናት ነገሥታትን የሚያስፈራቸው እስልምና ነው።

እነሆ፣ ነገሥታቱ ተሰበሰቡ፤ በአንድነትም አለፉ። አዩኦትም፣ እጅግ ተደነቁ፤ ተደናገጡም፣ ፈጥነውም ሸሹ። በዚያ ፍርሃት ያዘቸው፣ ምጥም እንደምትወልድ ሴት ያለ። አንተ መርከቦችን የተርሴስ በምሥራቅ ነፋስ ትሰብራለህ። እንደ ሰማነው፣ እንዲሁ በሠራዊት ጌታ ከተማ፣ በአምላካችንም ከተማ አይተናል፤ እግዚአብሔር ለዘላለም ያጸናታል። ሴላ። መዝሙር 48፡4-8።

ጌቶቹ፣ ወይም ነገሥታቱ፣ በብልጣሶር ግብዣ ላይ ተሰብስበው የባቢሎንን ወይን ሲጠጡ፣ ከእግዚአብሔርም መቅደስ የተወሰዱትን ቅዱሳን ዕቃዎች ሲይዙና ሲመለከቱ ሳሉ፣ በግድግዳው ላይ የተጻፈው ጽሕፈት በታየ ጊዜ በብልጣሶር ላይ እንደ መጣው ፍርሃት የተወከለው ፍርሃት ያዘቸው። የብልጣሶር ፍርሃት በምጥ ላይ ባለች ሴት የተወከለ እየጨመረ የሚሄድ ፍርሃት መጀመሪያ ሆነ፤ የራእይ መጽሐፍ አሥራ አንድ ያለው “ሰዓት” ወደ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ይመራል፤ በዚያም ምልክቱ ልትወልድ በቀረበች ሴት ይወከላል። የመጀመሪያው የምጥ ህመም በግብዣው አዳራሽ ግድግዳ ላይ የታየው ጽሕፈት ነው። ፍርሃቱም በእስልምና “ምሥራቅ ነፋስ” የሚነሣ ነው፤ እርሱም “የተርሴስን መርከቦች የምትሰብር” ነው።

በቤልሻዘር የግብዣ አዳራሽ ውስጥ፣ “አንድ ሺህ መኳንንት” የእሑድን አስገዳጅነት የሚወክለውን የባቢሎን ወይን እየጠጡ ነው። በዚያን ጊዜ፣ ቤልሻዘር የመቅደሱ እቃዎች እንዲመጡ ሲያደርግ፣ የናቡከደነፆር የሙዚቃ ቡድን መጫወት ይጀምራል። የጢሮስ ጋለሞታ መዘመር ትጀምራለች፣ ከእምነት የወደቀችም እስራኤል በናቡከደነፆር ወርቃማ ምስል ዙሪያ መደነስ ትጀምራለች። ነገር ግን ግብዣውን የሚያቋርጠው፣ ፈጥኖ የሚመጣው “ሦስተኛው ወዮ” እና “ሰባተኛው መለከት” የሆነው “የምሥራቅ ነፋስ” ነው። እስልምና ግብዣውን በሚያቋርጥበት ጊዜ፣ “አሕዛብ ተቆጡ።” እነርሱ ተቆጡ፤ ምክንያቱም የታርሴስ መርከቦች፣ የዓለም ፕላኔት የኢኮኖሚ አወቃቀር ምልክት የሆኑት፣ በዚያን ጊዜ በባሕር መካከል ሰጥመዋል።

ተርሴስ በሁሉ ዓይነት ብዙ ሀብት ምክንያት ነጋዴ ስንጠራ፤ በብርና በብረት በቲንና በርሳስ በወውድ ስነግዳ ነበር። ያዋን፣ ቱባልና ሜሴቅ ነጋዴዎች ስንጠራ፤ በገበያ ስም በሰው ነፍሳትና በናስ ዕቃዎች ይነግዱ ነበር። ከቶጋርማ ቤት የሆኑት በወውድ ፈረሶችና ፈረሶችን በቅሎዎችንም ይነግዱ ነበር። የደዳን ሰዎች ነጋዴዎች ስንጠራ፤ ብዙ ደሴቶች የእጅ ስንጠራ፤ ለስጦታም የዝሆን ጥርስና የጥቁር እንጨት አመጡልን። ሰርያ በሠራሽው ዕቃ ብዛት ምክንያት ነጋዴ ስንጠራ፤ በወውድ ስም መረግድንና ሐምራዊ ቀሚስን ጥልፍ ሥራንም ቀጭን በፍታንም ኮራልንም ዓቂቅንም ትነግድ ነበረች። ይሁዳና የእስራኤል ምድር ነጋዴዎች ስንጠራ፤ በገበያ ስም የሚኒትን ስንጠራ፤ ፓናግን፣ ማርን፣ ዘይትንና በላሳን ይነግዱ ነበር። ደማስቆ በሠራሽው ዕቃ ብዛትና በሁሉ ሀብት ብዛት ምክንያት ነጋዴ ስንጠራ፤ በኬልቦን ወይንና በነጭ

ሱፍ ትነግድ ነበረች። ዳንና ያዋን ወዲህና ወዲያ የሚሄዱ በዐውድሽ ይነግዱ ነበር፤ የተጠረቀ ብረት፣ ቀረፋና ቃላትም በገበያሽ ነበሩ። ደዳን ለሰረገላ የሚሆን ክቡር ልብስ ነጋዴሽ ነበረች። ዐረቢያና የቄዳር አለቆች ሁሉ ከአንቺ ጋር በግ ጠቦቶችንና አውራ በጎችን ፍየሎችንም ይነግዱ ነበር፤ በእነዚህ ነጋዴዎችሽ ነበሩ። የሳባና የራዕማ ነጋዴዎች ነጋዴዎችሽ ነበሩ፤ በዐውድሽም ከቅመማ ቅመሞች ሁሉ ምርጡን፣ የከበሩ ድንጋዮችን ሁሉ፣ ወርቅንም ይነግዱ ነበር። ካራንና ካኔህ፣ ዔድን፣ የሳባ ነጋዴዎች፣ አሦርና ኪልማድ ነጋዴዎችሽ ነበሩ። እነዚህ በሁሉ ዓይነት ዕቃ፣ በሰማያዊ ልብስ፣ በጥልፍ ሥራ፣ በገመድ ታስረው በዝግባም የተሠሩ በውድ ልብስ ሳጥኖች መካከል ነጋዴዎችሽ ነበሩ። የተርሴስ መርከቦች በገበያሽ ስለ አንቺ ይዘምሩ ነበር፤ በባሕሮችም መካከል ተሞልተሽ እጅግ የተከበርሽ ሆንሽ። ቀዛሬዎችሽ ወደ ታላላቅ ውኃዎች አመጡሽ፤ በምሥራቅ ነፋስም በባሕሮች መካከል ተሰበርሽ። ሀብትሽ፣ ዐውድሽ፣ ንግድሽ፣ መርከቦችሽ፣ አብራሪዎችሽ፣ ጥገኞችሽ፣ ንግድሽንም የሚነግዱ ሁሉ፣ በአንቺም ውስጥ ያሉ ሰዎች ሁሉ የሰልፍ ሰዎችሽም፣ በመካከልሽ ያለው ጉባኤሽ ሁሉ በጥፋትሽ ቀን በባሕሮች መካከል ይወድቃሉ። ሕዝቅኤል 27፡12-26።

“የተርሴስ መርከቦች” የዓለም ምድር ኢኮኖሚያዊ መዋቅር ምልክት ናቸው፤ እነርሱም በ“ምሥራቅ ነፋስ” በባሕር መካከል ይሰምጣሉ። ሕዝቅኤል ይህ በ“ጥፋትሽ ቀን” እንደሚፈጸም ያሳውቀናል፤ የሕዝቅኤል ምዕራፍ 4 ያህል ሰባትም ርዕሰ ጉዳይ ስለ ጢሮስ የሚቀርብ ልቅሶ ነው።

እንዲህም ሲል የእግዚአብሔር ቃል ዳግመኛ ወደ እኔ መጣ፤ አንተም የሰው ልጅ፣ ስለ ጢሮስ ሙሽ አንሣ፤ ጢሮስንም በል፤ አንቺ በባሕር መግቢያ ላይ የተቀመጥሽ፣ ለብዙ ደሴቶች ሕዝቦች ነጋዴ የሆንሽ፤ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ጢሮስ ሆይ፣ እኔ ፍጹም ውበት ነኝ ብለሻል። ሕዝቅኤል 27፡1-3።

የጢሮስ ጥፋት ቀን የልቅሶው ርእሰ ጉዳይ ነው። የጢሮስ ጥፋት ቀን የእሑድ ሕግ ነው። ምክንያቱም ጢሮስ የጳጳሳዊ ሥርዓቱ ምልክት ስለሆነ፣ ፍርድም በራእይ አሥራ ስምንት ያለው ሁለተኛው ድምፅ ሰዎችን ከባቢሎን ሊጠራ በሚጀምርበት “ሰዓት” ይጀምራል።

ከሰማይም ሌላ ድምፅ እንዲህ ሲል ሰማሁ፤ እናንተ ሕዝቤ ሆይ፣ ከእርስዎ ውጡ፤ በኃጢአትዎ እንዳትካፈሉ፣ ከመቅሠፍቶችዎም እንዳትቀበሉ። ኃጢአቶችዎ እስከ ሰማይ ደርሰዎልና፣ እግዚአብሔርም ዓመፃዎን አስቦአል። እርስዎ እንደ ከፈለች እንዲሁ ክፈሉክት፤ እንደ ሥራዎም መጠን ዕጥፍ አድርጋችሁ ዕጥፍ ክፈሉክት፤ በሞላችውም ጽዋ ለእርስዎ ዕጥፍ ሙሉላት። ራስዎን ምን ያህል እንዳከበረችና በቅንጦት እንደ ኖረች፣ እንዲሁ መከራና ሐዘን ስጧት፤ በልብዎ እንዲህ ትላለችና፤ ንግሥት ሆኜ ተቀምጬአለሁ፣ መበለትም አይደለሁም፣ ሐዘንንም ፈጽሞ አላይም። ስለዚህ መቅሠፍቶችዎ በአንድ ቀን ይመጣሉ፤ ሞትና ልቅሶ ራብም፤ በእሳትም ፈጽማ ትቃጠላለች፤ የሚፈርድባት ጌታ እግዚአብሔር ብርቱ ነውና። ከእርስዎ ጋር ዝሙት የፈጸሙና በቅንጦት የኖሩ የምድር ነገሥታትም የመቃጠልዎን ጢስ በሚያዩ ጊዜ ስለ እርስዎ ያለቅሳሉ፣ ያዝኑላታልም፤ ከሥቃይዎ ፍርሃት የተነሣ በሩቅ ቆመው እንዲህ ይላሉ፤ ወዮ፣ ወዮ፣ ታላቁቱ ከተማ ባቢሎን፣ ኃያሊቱ ከተማ! ፍርድሽ በአንድ ሰዓት መጥቶአልና። የምድር ነጋዴዎችም ማንም ከእንግዲህ ወዲያ ሸቀጣቸውን ስለማይገዙ፣ ስለ እርስዎ ያለቅሳሉ ያዝኑማል። ራእይ 18፡4-11።

በዳንኤል መጽሐፍ “ሰዓት” ተብሎ አምስት ጊዜ የተጠቀመው ቃል ሁልጊዜ የሆነ ዓይነት ፍርድን ይወክላል። የፍርድ ዓይነት ቃላት የተጠቀመበት ክፍል አውድ መሠረት ይወሰናል። በዳንኤል ምዕራፍ አራት “ሰዓት” የሚለው ቃል መጀመሪያ የተጠቀመው የሚመጣውን ፍርድ ለማስታወቅ ነው። ይህም በጥቅምት 22, 1844 የጀመረው የምርመራ ፍርድ ይሁን ወይም በእሁድ ሕግ የሚጀምረው የአስፈጻሚ ፍርድ። በሁለቱም ሁኔታዎች የምርመራውም ሆነ የአስፈጻሚው ፍርድ በደረጃ የሚገፋ ነው። የጳጳስናው አስፈጻሚ ፍርድ በአሜሪካ ውስጥ በእሁድ ሕግ ይጀምራል። ያ የጳጳስናው አስፈጻሚ ፍርድ የሚጀምርበትን “ሰዓት” ይመለከታል። እናም ያ “ሰዓት” በራእይ አሥራ አንድ ያለው የታላቁ ርዕደ ምድር “ሰዓት” ነው፤ በዚያም

በሻድራክ፣ በሜሳክ እና በአቤድናጎ የተወከሉት ሁለቱ ምስክሮች፣ እንደ ሕዝቅኤል ኃይል ሠራዊት የተሰቀለ ዓላማ ሆነው ወደ እቶኑ ይጣሉ። ያ “ሰዓት” በብልጣሶር ቅጥር ላይ የእጅ ጽሕፈት የሚታይበት ጊዜ ነው።

“የተርሴስ መርከቦች” ማለት የዓለም ምድር የኢኮኖሚ አቅርቦት መስመሮችን አወቃቀር የሚወክሉ ሲሆን፣ በዚያን ጊዜ በባሕሮች መካከል ይሰምጣሉ፤ ይህም በብልጣሶር እንደተወከለው የምድር ነጋዴዎችንና ነገሥታትን እንዲፈሩ ያደርጋል።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ፣ “ሰዓቱ” ማለት የእስልምና “ሠስተኛው ወዮ” በፍጥነት የሚመጣበት፣ ሰባተኛውም መለክት የሚነፋበት፣ አሕዛብም የሚቈጡበት ጊዜ ነው። እነዚያ ሦስቱ ምልክቶች ሁሉ ጌታ በዚያው “ሰዓት” የቤልሻጸርን መገደል ለማስፈጸም የሚጠቀምበት የእስልምና አምላካዊ መሣሪያ መሆኑን ያመለክታሉ። ቤልሻጸር የተገደለው፣ ጠላቶች በግድየለሽነት ክፍት ተትተው በነበሩት በሮች አማካኝነት በስውር ወደ መንግሥቱ ስለ ገቡ ነው፤ እንዲሁም በሜክሲኮና በዩናይትድ ስቴትስ መካከል ያለው የድንበር ቅጥር፣ የ“ታላቁ መሬት መንቀጥቀጥ” “ሰዓት” እየቀረበ ሳለ፣ በግድየለሽነት ክፍት ተትቷል።

የጳጳሳዊ ሥርዓቱ የሚያስገድል ቍስሉ መፈወሱ በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ ተቀርጶ ተቀምጧል። በእነዚያ ቁጥሮች ውስጥ የጳጳሳዊ ሥርዓቱ የሚያስገድል ቍስሉ ሲፈወስ የሚሸነፉ ሦስት እንቅፋቶች ተለይተው ተገልጾታል። የሰሜን ንጉሥ ወደ ከፍተኛ ሥልጣን በሚያደርስበት መንገድ ሁልጊዜ ሦስት እንቅፋቶችን ያሸንፋል፤ እነርሱንም ሁልጊዜ በዚህ ቅደም ተከተል፡ መጀመሪያ ጠላቱን፣ ሁለተኛ ባልደረባውን፣ ከዚያም በመጨረሻ ሰለባውን ያሸንፋል። መጀመሪያ የተሸነፈው የደቡብ ንጉሥ ነበር፤ እርሱም የሮም የመጨረሻ ጠላት የነበረችውን ሶቪየት ህብረት ይወክላል፤ እርሷም በ1989 ተጠርጎ ተወግዳለች። ሁለተኛው እንቅፋት የክብርት ምድር ነው፤ እርስዎም ሮም የሶቪየት ህብረትን እንድታሸንፍ የተጠቀመችበትን ባልደረባዋን፣ ማለትም ዩናይትድ ስቴትስን ትወክላለች፤ እርስዎም እኛ አሁን የምንመለከተው በዚያ “ሰዓት” ውስጥ ትሸነፋለች። ከዚያ በኋላ ሦስተኛው እንቅፋት፣ በግብፅ ተመስሎ የተወከለው፣ የጳጳሳዊ ሥርዓቱ በሰለባው ላይ፣ ማለትም በተባበሩት መንግሥታት ላይ ቁጥጥር ሲያገኝ ያመለክታል።

በ1989 ዓ.ም. የእነዚያ ጥቅሶች መታተም በተፈታ ጊዜ፣ ከዚያም በኋላ ስለ እነዚያ ጥቅሶች ዕውቀት ሲጨምር፣ በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ የመጨረሻ ስድስት ጥቅሶች ውስጥ እንደ ሰሜን ንጉሥ የተወከሉት አረማዊቷ ሮም፣ የጳጳሳዊቷ ሮም፣ ከዚያም ዘመናዊቷ ሮም፣ እያንዳንዳቸው እንደ መንግሥት ከመቋቋማቸው በፊት ሦስት የጂኦግራፊ እንቅፋቶችን ማሸነፍ እንደ ነበረባቸው ታወቀ። ለአረማዊቷ ሮም፣ እነዚያ ሦስት እንቅፋቶች እንደ ሦስት አቅጣጫዎች ተወክለው ነበር።

ከእነርሱም ከአንዱ ትንሽ ቀንድ ወጣ፤ እርሱም ወደ ደቡብ፣ ወደ ምሥራቅ፣ ወደ ውብቱም ምድር እጅግ ታላቅ ሆነ። ዳንኤል 8:9።

ለጳጳሳዊት ሮም እነርሱ ሊነቀሉ የሚገባቸው ሦስት ቀንዶች ነበሩ።

ቀንዶቹንም እያሰብሁ ሳለሁ፣ እነሆ፣ በመካከላቸው ሌላ ታናሽ ቀንድ ወጣ፤ ከፊቱም የመጀመሪያዎቹ ቀንዶች ሦስቱ በሥሮቻቸው ተነቀሉ፤ እነሆም፣ በዚህ ቀንድ ውስጥ እንደ ሰው ዓይኖች ያሉ ዓይኖች ነበሩበት፣ ታላላቅ ነገሮችንም የሚናገር አፍ ነበረው። ዳንኤል 7:8።

ለዘመናዊቷ ሮም (የሰሜን ንጉሥ) በዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ እንደተወከለችው፣ ሦስቱ እንቅፋቶች የደቡብ ንጉሥ፣ የክብሩ ምድር፣ እና ግብፅ ነበሩ። እንደ አረማዊቷ ሮምና የጳጳሳዊቷ ሮም ሁሉ፣ እነዚህ ሦስት እንቅፋቶች የጂኦግራፊያዊ እንቅፋቶችን ይወክሉ ነበር። በዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ቁጥሮች ውስጥ እንደ ሰሜን ንጉሥ የተወከለችው ዘመናዊቷ ሮም ሦስት “ቅጥሮችን” ማሸነፍ ያስፈልጋት ነበር፣ ከመጀመሪያውም ቅጥር ጋር በተመሳሳይ ጊዜ ትክክለኛ ቅጥር

ሲፈርስ፣ ፍልስፍናዊ “ቅጥር” እንዲሁም ተወግዶ ነበር። በ1989፣ የሰሜን ንጉሥ ሶቪዬት ኅብረቱን (የደቡብ ንጉሥን) በወረደ ጊዜ፣ የ“ብረት መጋረጃው” ፍልስፍናዊ “ቅጥር” ተወግዶ ነበር፣ የበርሊን ቅጥርም በዚያው ጊዜ ሲፈርስ።

በቤልጃር ፍርድ “ሰዓት”፣ ጽሕፈቱ በግድግዳው ላይ በሚታይበት ጊዜ፣ ጠላቶቹም በማይጠበቁ በሮች በስውር እየገቡ ሳሉ፣ ቤተ ክርስቲያንና መንግሥት መለያዎችን የሚወክለው ፍልስፍናዊ “ግድግዳ” ይወገዳል፤ በዚያው ጊዜ የሦስተኛው ወዮ እስልምና ወደ ክቡርቱ ምድር ደቡባዊ ድንበር በሚገኘው ያልተጠበቀ “ግድግዳ” በኩል በስውር ገብቶአል።

«ግብፅ» የተባለችው፣ የተባበሩት መንግሥታትን የምትወክል፣ በሚሸነፍበት ጊዜ፣ እና እያንዳንዱ አገር በጢሮስ ጋለሞታ የሚመራውን ዓለም አቀፍ አንድ መንግሥት ለመቀበል ስለሚገደድ፣ ፍልስፍናዊው «የብሔራዊ ሉዓላዊነት ቅጥር» በሚወገድበት ጊዜ፣ በዚያን ጊዜ የመጨረሻዎቹን ዘመናት የጦር ሕግና የግፍ ግዛት የሚያመጣ የገንዘብ ውድቀት ይከሰታል። «ዎል ስትሪት» ተብሎ በሚጠራ መንገድ ላይ አንድ ነገር መከሰቱ እጅግ ይቻላል።

“አሁን በእግዚአብሔር ሥራ ላይ እጅግ በጥቂት የሚውል እና በስስት የሚያዝ ያው ገንዘብ፣ በጥቂት ጊዜ ውስጥ ከሁሉም ጣዖታት ጋር ለአይጦችና ለሌሊት ወጮች ይጣላል። የዘላለማዊ ትዕይንቶች እውነታ ለሰው ስሜቶች በሚገለጥበት ጊዜ፣ ገንዘብ በጣም በድንገት ዋጋውን ያጣል።” Welfare Ministry, 266.

በሚቀጥለው ጽሑፍ ስለ ቤልጃር ያለንን ጥናት እንቀጥላለን።

“ዛሬ፣ በኤልያስ ዘመን እንደነበረው፣ በእግዚአብሔር ትእዛዛት የሚጠብቁ ሕዝቦችና የሐሰት አማልክትን የሚያመልኩ መካከል ያለው የመለያየት መስመር በግልጽ ተሳልፏል። ‘እስከ መቼ በሁለት ሐሳብ መካከል ትንገራገራላችሁ?’ ሲል ኤልያስ ጮኸ፤ ‘እግዚአብሔር አምላክ ከሆነ ተከተሉት፤ በአል ግን ከሆነ እርሱን ተከተሉ።’ 1 ነገሥት 18:21። ለዛሬም ያለው መልእክት ይህ ነው፡- ‘ታላቁቱ ባቢሎን ወድቃለች፣ ወድቃለች.... እናንተ ሕዝቤ፣ በኃጢአቶቻችን ተከፋዮች እንዳትሆኑ፣ ከመቅሰፍቶቻችን እንዳትቀበሉ፣ ከእርስዎ ውጡ። ኃጢአቶቻችን እስከ ሰማይ ደርሰዋልና፣ እግዚአብሔርም በደሎቿን አስታውሶአል።’ ራእይ 18:2, 4, 5።

“ፈተናው በእያንዳንዱ ነፍስ ላይ የሚመጣበት ጊዜ እጅግ የራቀ አይደለም። የሐሰተኛው ሰንበት አከባባር በእኛ ላይ ይጨንብናል። ትግሉም በእግዚአብሔር ትእዛዛትና በሰዎች ትእዛዛት መካከል ይሆናል። ለዓለማዊ ጥያቄዎች ደረጃ በደረጃ እጅ የሰጡና ራሳቸውን ከዓለማዊ ልማዶች ጋር ያስማሙ እነዚያ በዚያን ጊዜ ለመሰባሰብ፣ ለስድብ፣ ለታሰርነት ዛቻ፣ እና ለሞት ከመጋለጥ ይልቅ ላሉት ሥልጣኖች እጅ ይሰጣሉ። በዚያን ጊዜ ወርቁ ከጭቃማው ቅልቅል ይለያል። እውነተኛ አምልኮታዊነት ከእርሱ መልክና ከብልጭልጭ ጌጡ በግልጽ ይለያል። ብሩህነቷን እያደነቅን የነበረች ብዙ ኮከብ በዚያን ጊዜ በጨለማ ውስጥ ትጠፋለች። የመቅደሱን ጌጦች ለብሰው የታዩ ነገር ግን በክርስቶስ ጽድቅ ያልተለበሱ እነዚያ በዚያን ጊዜ በራሳቸው ራቁታቸው ኅፍረት ውስጥ ይታያሉ።” ነቢያትና ነገሥታት፣ 187, 188.